IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

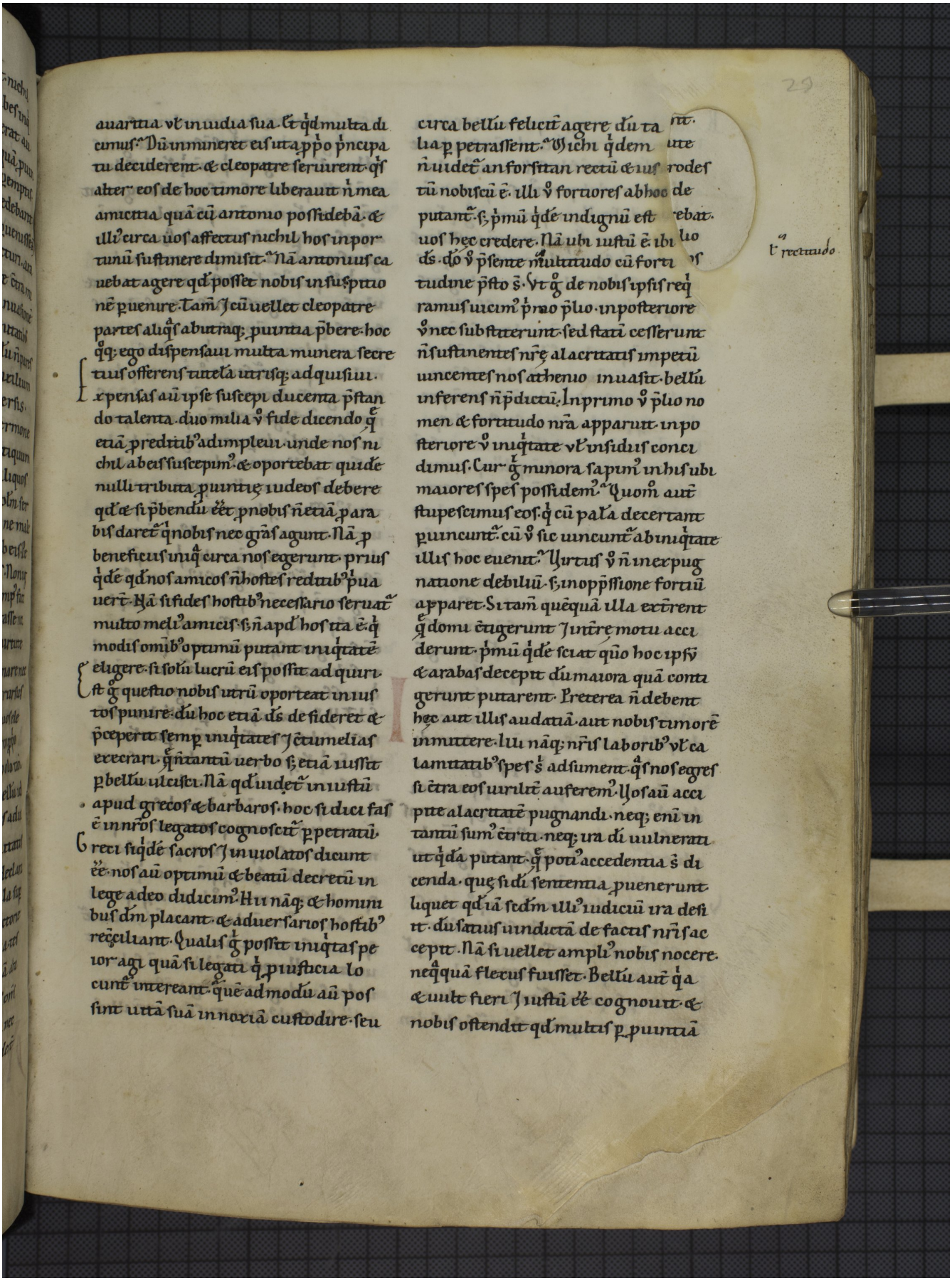

auaritia vt in iudia sua. Et qd multa di
cimus. Dũ inminerent eis ut a ppo pncipa
tu deciderent. & cleopatre seruirent. qs
alter eos de hoc timore liberauit n mea
amicitia quã cũ antonio possidebã. &
illi circa uos affectus nichil hos in por
tunũ sustinere dimisit. Nã antonius ca
uebat agere qd posset nobis in suspitio
nẽ puenire. Tam Jcũ uellet cleopatre
partes aliqs abutraq; puincia pbere. hoc
qq; ego dispensaui multa munera secre
tius offerens tutelã utrisq; ad quisiui.
expensas aũ ipse suscepi ducenta pstan
do talenta. duo milia v fide dicendo q
etiã predtib adimpleui. unde nos ni
chil a eis susceptim. & oportebat quidẽ
nulli tributa puincie iudeos debere
qd & si pbendũ ẽt pnobis netiã para
bis daret qnobis nec grãs agunt. Nã p
beneficiis uniq circa nos egerunt. prius
qdẽ qd nos amicos nhostes redtib pua
uerẽ. Hã si fides hostib necessario seruat
multo meli amicis. s; n apd hos tta ẽ. q
modis omib optimũ putant uniqtatẽ
eligere. si solũ lucrũ eis possit ad quiri
ri. q questio nobis utrũ oporteat in ius
tos punire. dũ hoc etiã ds de fideret &
pceperit semp uniqtates Jctumelias
execrari. q ntantũ uerbo s; etiã iussit
pbellũ ulcisci. Nã qd iudet in iustũ
apud grecos & barbaros. hoc si dici fas
ẽ in nros legatos cognoscit ppetratũ.
Greci siqdẽ sacros Jnuiolatos dicunt
ẽe. nos aũ optimũ & beatũ decretũ in
lege a deo didicim. Hii nãq; & homini
bus dm placant. & aduersarios hostib
reconciliant. Qualis q possit uniqtas pe
ior agi quã si legati q piusticia lo
cunt intereant. quẽ ad modũ aũ pos
sint urtã suã in noxiã custodire. seu
circa bellũ feliciter agere dũ ta
liaꝑ petrassent. Vichi qdem
n uidet an forsitan rectũ & ius
tũ nobiscũ ẽ. illi v fortiores ab hoc de
putant. s; pmũ qdẽ indignũ est
uos hec credere. Nã ubi iustũ ẽ. ibi
ds. dõ v psente multitudo cũ forti
tudine psto s. vt q de nobis ipsis req
ramus uicim pmo pliio. in posteriore
v nec substiterunt. sed statũ cesserunt
n sustinentes nrẽ alacritatis impetũ
uincentes nos athenio inuasit. bellũ
inferens n pdictũ. In primo v pliio no
men & fortitudo nra apparuit. in po
steriore v uniqtate vt insidiis conci
dimus. Cur q minora sapim in his ubi
maiores spes possidem. Quom aut
stupescimus eos. q cũ pata decertant
puincunt. cũ v sic uincunt ab uniqtate
illis hoc euenit. Virtus v n in expug
natione debilitũ. s; in oppssione fortiũ
apparet. Si tam quẽquã illa extrent
q domu ẽtigerunt Jntre motu acci
derunt. pmũ qdẽ sciat quo hoc ipsi
& arabas decepit dũ maiora quã conti
gerunt putarent. Preterea n debent
hec aut illis audatiã. aut nobis timorẽ
inmittere. Iui nãq; nris laboribus vt ca
lamitatib spes s adsument. q nos egres
si ẽtra eos uirilit auferem. Ijos aũ acci
pite alacritatẽ pugnandi. neq; enim in
tantũ sum ẽtrti. neq; ira dũ uulnerati
ut qdã putant. q potu accedentia s di
cenda. que si dũ sententia pueneruit
liquet qd iã sedm illi iudiciũ ira desi
it. dũ satius uindictã de factis nris ac
cepit. Nã si uellet ampli nobis nocere.
neq quã flectus fuisset. Bellũ aut qa
& uulte fieri Jiustũ ẽt cognouit. &
nobis ostendit qd multis p puinciã

29

t retrahendo